

زبان عربی ۲

*** عَيْنَ الْأَصْحٰ وَ الْأَدَقَّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجَمَةِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

۱- تَكَلَّمُوا تُعَرَفُوا فَإِنَّ الْمَرْءَ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ:

- ۱) صحبت کنید تا شناخته شوید همانا انسان زیر زبانش پنهان است!
- ۲) حرف زدند تا شناخته شوند؛ همانا انسان زیر زبانش پنهان است!
- ۳) صحبت کنید تا شناخته شوند، انسان زیر زبانش پنهان است!
- ۴) باید صحبت کنید تا بشناسید، چون انسان زیر پشت زبانش پنهان است!

۲- إِنْ مِنْ شَرِّ عِبَادِ اللَّهِ مِنْ تُكْرِهِ مَجَالِسَتِهِ لَفَحْشِهِ:

- ۱) قطعاً بدترین بنده خداوند آن است که همنشینی با او به دلیل فحش دادنش ناپسند شمرده شده بود!
- ۲) همانا از بندگان بد خداوند است کسی که هم صحبتی با او به سبب گفتار و کردار زشتش ناپسند می‌باشد!
- ۳) همانا بدترین بندگان خداوند آن است که هم صحبتی با او به خاطر بددهنی ناروا به حساب می‌آمد!
- ۴) قطعاً از بدترین بندگان خدا کسی است که همنشینی با او به خاطر گفتار و کردار زشتش ناپسند است!

۳- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا:

- ۱) ای کسانی که ایمان می‌آورید از خدا بترسید و سخن‌هایی استوار بگویید!
- ۲) ای کسانی که ایمان آوردید از خدا پروا کنید و سخنی درست و استوار بگویید!
- ۳) آن کسانی که ایمان آوردند از خدا پروا کردند و یک سخن استوار گفتند!
- ۴) ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا کرده بودید و سخنی درست و استوار گفتید!

۴- عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ لَا يَتَدَخَّلَ فِي مَوْضِعٍ يُعْرَضُ نَفْسَهُ لِلتَّهْمِ:

- ۱) انسان نباید در موضوعی که خودش را در معرض تهمت‌ها می‌گذارد دخالت کند!
- ۲) آدمی نباید در موضوعاتی که خویش را در معرض تهمت قرار می‌دهد دخالت کند!
- ۳) انسان در موضوعی که خویش را در معرض تهمت‌ها قرار می‌دهد دخالت نمی‌کند!
- ۴) آدمیزاد گاهی در موضوعی دخالت می‌کند که خود را در معرض تهمت قرار می‌دهد!

۵- كَانَ رَجُلٌ يَفْتَخِرُ بِمَلَابِسِهِ فَقُلْتُ لَهُ: تَكَلَّمْ حَتَّى أَرَاكَ:

- ۱) یک مرد به لباس‌هایش فخر می‌فروشد پس به او گفتم: صحبت کنی تو را خواهم دید!
- ۲) مردی به لباسش افتخار می‌کرد پس به او گفته بودم: حرف بزن تا تو را ببینم!
- ۳) مردی به لباس‌هایش فخر می‌ورزید پس به او گفتم: سخن بگو تا تو را ببینم!
- ۴) یک مرد به لباس‌هایش افتخار کرده بود پس به او گفتم: حرف بزن تا دیده شوی!

۶- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجَمَةِ:

- ۱) قل الحقَّ و إن كان مُرًّا: حق را بگو هر چند تلخ باشد!
- ۲) و لا تقف ما ليس لك به علمٌ: از آنچه که اطلاعی از آن نداری پیروی نکردی!
- ۳) أدع إلى سبيل ربك بالموعظة الحسنة: با پندهایی نیکو به راه پروردگار فرا بخوان!
- ۴) اللهم إني أعوذ بك من نفس لا تشبع: پروردگارا قطعاً من از نفس خویش که سیر نخواهد شد به تو پناه می‌آورم!

۷- عَيْنَ الْخَطَأِ فِي التَّرْجَمَةِ:

- ۱) كَلَّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عَقُولِهِمْ: با مردم به اندازه عقل‌هایشان صحبت کن!
- ۲) وَجَدْتُ كِتَابًا يُسَاعِدُنِي عَلَى تَعَلُّمِ الْعَرَبِيَّةِ: کتابی را یافتم که به من در یادگیری عربی کمک می‌کرد!
- ۳) إِرْضَاءَ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تَدْرُكُ: راضی کردن مردم هدفی است که به آن نمی‌رسی!
- ۴) لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ: برای چه چیزی را می‌گویید، که انجام نمی‌دهید؟

۸- «دِیروز کتابی را خریدم که قبلاً آن را دیده بودم» عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّعْرِيْبِ:

- ۱) اَشْتَرْتُ أَمْسَ كِتَابًا قَدْ رَأَيْتَهُ مِنْ قَبْلُ.
- ۲) اَشْتَرْتُ أَمْسَ كِتَابًا قَدْ رَأَيْتَهُ مِنْ قَبْلُ.
- ۳) اَشْتَرْتُ الْيَوْمَ كِتَابًا قَدْ أَنْظَرَ إِلَيْهِ قَبْلَ هَذَا.
- ۴) سَأَشْتَرِي غَدًا كِتَابًا رَأَيْتُهُ قَبْلَ الْيَوْمِ.

*** اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنْسَبُ النَّصِّ:

لِلكَلَامِ آدَابٌ يَجِبُ عَلَى الْمُتَكَلِّمِ أَنْ يَعْمَلَ بِهَا وَ يَدْعُو الْمُخَاطَبِينَ بِكَلَامٍ جَمِيلٍ إِلَى الْعَمَلِ الصَّالِحِ. وَ يَجِبُ أَنْ يَسْلَمَ قَبْلَ الْكَلَامِ كَمَا يَجِبُ أَنْ يَكُونَ كَلَامَهُ لِيَنَّا عَلَى قَدْرِ عَقُولِ الْمَسْتَمْعِينَ لِكَيْ يَقْنَعَهُمْ وَ يَكَسِبَ مَوَدَّتَهُمْ. يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ الْاجْتِنَابَ عَنِ ذِكْرِ الْأَقْوَالِ الَّتِي فِيهَا احْتِمَالُ الْكُذْبِ وَ طُوبَى لِمَنْ لَا يَخَافُ النَّاسَ مِنْ لِسَانِهِ: «مَنْ خَافَ النَّاسَ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ» وَ مِنْ آدَابِ الْكَلَامِ قَلْتُهُ: «خَيْرَ الْكَلَامِ مَا قَلَّ وَ دَلَّ»

٩- عَيْنُ الصَّحِيحِ حَسَبَ النَّصِّ:

- (١) المخاطب يدعو المتكلم إلى خير الأعمال.
(٢) علينا أن نتكلم مع الناس بوسع عقولهم.
(٣) نذكر كلاماً ليتأبين الأصدقاء فقط.
(٤) العمل بأداب الكلام واجب على المخاطب.

١٠- على حسب النصّ مَنْ يدخل في النار؟ أَلذِي .....

- (١) لا يعمل بأداب الكلام.
(٢) ليس كلامه قليلاً و دليلاً.
(٣) يخاف الإنسان من لسانه.
(٤) لا يدعو الناس إلى الصالحات.

١١- عَيْنُ الْخَطَأِ حَسَبَ النَّصِّ:

- (١) طوبى لمن يجتنب عن الكلام القليل.
(٢) علينا أن نقنع الأصدقاء في حوارنا و تكلمنا.
(٣) علينا أن نبتعد من كلامٍ نخاف من تكذيبه.
(٤) من أغراضنا في التكلم، كسب مودة الناس.

** عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١٢- الْمُخَاطَبِينَ:

- (١) اسم - مذكر - اسم الفاعل - معرفة / فاعلٌ لفعلٍ يدعو
(٢) جمع سالم للمذكر - اسم المفعول - معرفٌ بأل / مفعولٌ لفعلٍ يدعو
(٣) جمع تكسيرٍ و مفرده مخاطب - مذكر - نكرة / مفعولٌ به
(٤) جمع سالم للمذكر - اسم المفعول - نكرة / فاعلٌ لفعلٍ يدعو

١٣- يَسْلَمُ:

- (١) مضارعٌ - للغائب - مزيد ثلاثي من باب تفعّل / الجملة فعلية و وصفية
(٢) للمخاطب - مجرد ثلاثي و أصله (ي ل م) / فعل مع فاعله
(٣) مضارعٌ - للغائب - مزيد ثلاثي من باب تفاعل / الجملة اسمية
(٤) فعلٌ مضارعٌ - للغائب - مزيد ثلاثي من باب تفعيل / فعل مع فاعله

١٤- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ:

- (١) وَقَفَ رَجُلٌ جَمِيلٌ الْمُظْهَرُ أَمَامَ السُّقْرَاطِ
(٢) لَا تَقُلْ مَا لَا تَعْلَمُ بَلْ لَا تَقُلْ كُلَّ مَا تَعْلَمُ
(٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَرْفَعُ
(٤) عَصَفَتْ رِيَاحٌ شَدِيدَةٌ خَرَّبَتْ بَيْتًا

** عَيْنُ الْمُنَاسَبِ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

١٥- عَيْنُ الْخَطَأِ فِي التَّنَادُ:

- (١) لا تذكروا عيوب الأصدقاء بكلامٍ خفيٍّ محبوبٍ
(٢) عودٌ لسانك لين الكلام: خشونة
(٣) يعجبني عيدٌ يفرح فيه الفقراء: أكره
(٤) الكتابُ صديقٌ ينقذك من الجهل: عدوّ

١٦- عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنِ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِمَا تَحْتَهُ خَطٌّ:

- (١) ربّ كلامٍ يجلب لك المشاكل: مفعولٌ به
(٢) من يحاول كثيراً يصل إلى أهدافه: مضافٌ إليه
(٣) اتقى الناس من قال الحق: فعل مضارع و فاعله الناس
(٤) سافرت إلى قريةٍ شاهدتها من قبل: فعل أمر و فاعله ها

١٧- عَيْنُ مَا فِيهِ الْجُمْلَةُ بَعْدَ النُّكْرَةِ:

- (١) في الحصة الثانية تكلمت مع زميلي حول الدرس.
(٢) ألف العلماء كتباً في مجال التعليم.
(٣) فكّر ثمّ تكلم تسلم من الزلزل.
(٤) إني أعوذ بك من قلبٍ لا يخشع.

١٨- «كَلَّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عَقُولِهِمْ» عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- (١) كَلَّمَ: فعل ماضٍ - مزيد ثلاثي من باب تفعيل / فعل مع فاعله
(٢) النَّاسَ: اسم - مذكر - معرفٌ بأل / مفعولٌ به
(٣) قَدْرٌ: اسم - مفرد مؤنث - معرفٌ بالعلم / مجرور بحرف الجرّ
(٤) عَقُولٌ: جمع سالم للمذكر - نكرة / مضافٌ إليه

١٩- عَيْنُ مَا لَيْسَتْ فِيهِ الْجُمْلَةُ بَعْدَ النُّكْرَةِ:

- (١) لا تفعل عملاً تخاف أن يعلمه الله.
(٢) رسموا في دفترهم صورة سحابة في السماء.
(٣) رأيت أفراساً تشرب الماء جنب النهر.
(٤) ساعدتم صديقاً أهدى إليكم عيوبكم.

٢٠- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَعْيِينِ الْجُمْلَةِ بَعْدَ النُّكْرَةِ:

- (١) هؤلاء الطلّاب يدرسون في فرع اللغة العربية.
(٢) الشجرة الخانقة شجرة تنمو في الغابات الإستوائية.
(٣) أفتش عن معجمٍ يساعدني في فهم النصوص.
(٤) رأيت طفلةً تمشي في الشارع بسرعةٍ.